

»Hotelkarlen er kommen,« afbrød Jytte. »Vi bliver nødt til at rejse os, Mor! Han vil vist gerne tage af Bordet.«

»Ja ja. Velbekomme da!«

Mens Fru Bertha blev paa Loggiaen for at give Hotelkarlen en Besked, gik Jytte ned i Haven, og Torben fulgte hende. Af Frygt for, at Samtalen skulde tage en alvorlig Vending, gav Jytte sig til at tale om de Bekendtskaber hun havde gjort blandt Gæsterne paa Hotellet.

»De morede Dem vist egentlig ikke dernede iafes. Jeg syntes, jeg kunde se det paa Dem.«

Torben undskyldte sig med, at han endnu ikke var helt akklimatiseret, men han gik forresten ikke nærmere ind paa Sagen. Hans Tanker fulgte deres egne foraarsgrønne Stier, og pludselig sagde han:

»De rider vel endnu, Frøken Jytte?«

»Nej, det har jeg virkelig for længe siden glemt.«

»Glemt? Hvad skal jeg da sige? Og der er ikke meget, jeg saadan længes efter som igen at sidde paa en Hesteryg. Da jeg sidst sad i en Sadel var det i Deres Selskab — men det kan De velsagtens ikke huske. Vi gjorde den lange Tur ud over Valby Bakke og omkring Utterslev i en dejlig frisk Nord-vest, og paa Tilbagevejen — det husker De dog vist — maatte jeg staa af Hesten og hvile mig paa Grøfte-